

Уморены отъ страданія и жалость, тѣ сѣднѣли въ градинѣ-тѣ срѣща пещерѣ-тѣ и гледали, какъ полагають въ нежѣ тѣло-то Иисусово. Тѣя сторили намѣреніе да купяють смириж и другы драгоцѣнны благовоія, та, като мине сѣббота-та, да помажють съ нихѣ тѣло-то Иисусово, и съ това да довършють обряда на погребеніе-то Му. Съ това намѣреніе ся вържили у дома си.

Архіереи-тѣ и законоучители-тѣ утромъ рано въ сѣбботѣ ся собрали наедно, отишли до Пилата и казали му: „нынѣ ся смыслихмѣ, че Оный лъстецъ (тѣи тѣи ненавидѣли Иисуса Христа, что то не рачили даже да Го назовѣтъ по имя), доклѣ бѣ още живѣ, говореше, че ще воскресне въ третій день. Повели убо да запазють гроба Му, каквото да не можѣтъ ученицы-тѣ Му да откраднѣтъ тѣло-то Му и да разгласяють въ народа, че воскреснѣлъ отъ мъртвы-тѣ: тогава послѣдня-та лѣсть ще бѣде полоша отъ пѣрвѣ-тѣ.“ Пилатъ имѣ отговорилъ: „вземете стражѣ-тѣ, идете, запазете, както знаете.“ Тѣи тойчасѣ отишли на гроба Иисусовѣ, приставили при него стражѣ, а возъ това приложили и печата си на оный камыкъ, който прѣграждалъ входа въ пещерѣ-тѣ.

ГЛАВА ХСІ.

12. Воскресеніе Христово.

На послѣдѣкъ минѣла ся сѣббота, настанѣло утро отъ третія день подирѣ смърть-тѣ Иисусовѣ, или отъ пѣрвыя день на недѣльѣ-тѣ. Господъ Иисусъ Христосъ съ силѣ-тѣ на Свое-то Божество оживотворилъ прѣчисто-то тѣло Свое и воскреснѣлъ изъ гроба. — Въ сѣщо-то время ся потрѣсила силно землѣ-та. Ангелъ Господень слѣзѣлъ на гроба Иисусовѣ, отвалилъ камыка отъ врата-та на гроба и сѣднѣлъ на него. Лице-то му блистало, като свѣткавица, а облѣкло-то му было бѣло, като снѣгъ. Уплашены-тѣ стражи като мъртвы паднѣли на землѣ-тѣ, но кога дошли въ себе, разбѣгали ся.